

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІД ВПЛИВОМ ІННОВАЦІЙНИХ ЗМІН

Вишнєвцова О.Ю., гр. Ф-47м

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **В.В. Глуценко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Процеси мобільності та міграції населення відбуваються майже в усіх країнах світу. Хвилю масової міжнародної міграції переживає Європа. Спеціалісти, робітники тисячами приїжджають з Алжиру, Туреччини, Іспанії, Югославії, України, країн Середнього Сходу в економічно розвинені країни Європи. Проте, у Європі, на думку дослідників, значна частина міграції зумовлена переходом від сільського господарства (безробіття) до промисловості.

У літературі існують такі визначення цього процесу: трансіндустріалізація, постіндустріалізація, постцивілізація, суспільство інформаційних технологій.

Проте всі ці терміни визначають складний і швидкий процес не просто змін, а радикальної трансформації суспільства й усіх складових його структур. На цей факт звертає увагу американський соціолог Д. Белл, який висунув ще на початку 70-х років ХХ ст. концепцію «постіндустріального суспільства». Збільшення впливу науки на виробничі процеси і пов'язане з цим підвищення ролі науково-технічного персоналу, впровадження інформаційних технологій свідчать про нову фазу розвитку суспільства, бо саме впровадження комп'ютерної технології у виробництво започаткувало нову промислову революцію, результати якої безпосередньо торкаються становища індивіда в суспільстві. Зовнішнє прискорення перетворюється в прискорення внутрішнє. «Коли речі починають змінюватись зовнішньо, у нас відбуваються паралельні зміни всередині», – стверджує Кристофер Райт з Інституту досліджень впливу науки на людину. Характер цих змін настільки глибокий, що з прискоренням розвитку індивіда і людству в цілому необхідно бути адаптованими до цих змін.

Інтенсивність інноваційних процесів у країнах світу істотно загострює проблеми взаємозв'язку людини з навколишнім середовищем. Через зростаюче використання природних ресурсів та забруднення довкілля відходами людської діяльності (сільського господарства, промисловості, транспорту та ін.) прискорюється екологічна криза. Глобальне потепління, кислотні дощі, хімічне забруднення води, ґрунту, повітря, їжі пестицидами, токсинами становлять загрозу не тільки здоров'ю людей, а й самому існуванню цивілізації.

УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОВІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Вишнєвцова О.Ю., Ф-47-м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **В.І. Оспіщев**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Прибуток підприємства є головною метою підприємницької діяльності, основним стимулюючим мотивом здійснення будь-якого бізнесу. Прибуток відіграє основну роль у подальшому успішному розвитку підприємства, є джерелом сплати податків, формування фінансових ресурсів підприємств. Від величини отриманого прибутку залежить життєдіяльність підприємства, матеріальне становище його працівників та їхній моральний стан, рівень забезпечення внутрішньогосподарських потреб і формування бюджетних ресурсів держави. Тому формування прибутку, його збільшення мають важливе значення для кожного підприємства – суб'єкта господарської діяльності. Управлінню цими процесами належить важливе місце у фінансовому менеджменті. Вищевикладені аспекти обумовлюють актуальність теми, обраної для дослідження.

Прибуток є важливою, досить складною економічною категорією, але економічна категорія є поняттям абстрактним. Під час оцінки кінцевих результатів діяльності фінансово-господарчої діяльності конкретних підприємств, розподілі й плануванні прибутку використовуються конкретні показники. Ефективність фінансово-господарської діяльності підприємства знаходить своє відображення у досягнутих фінансових результатах, які характеризуються розміром одержаного прибутку та рівнем рентабельності. Економічна доцільність функціонування будь-якого підприємства, результативність його фінансової діяльності багато в чому оцінюється станом формування та використання прибутку. Тому прибуток підприємства має бути об'єктом ретельного фінансового аналізу.

Особливості прибутку суб'єкта господарювання визначають об'єктивну необхідність виділення у фінансовому менеджменті функціонально-організаційного блоку, спрямованого на управління прибутком підприємства з метою формування, підтримання та зростання конкурентоспроможності як у короткостроковому, так і в довгостроковому періоді та забезпечення доходу власників корпоративних прав такого підприємства. Практичне вирішення завдань управління прибутком тісно переплітається з управлінням грошовими потоками, управлінням інвестиціями, фінансовим плануванням та прогнозуванням.